

til Efterlevelse i Overensstemmelse med hvad i Udkastets § 8 er foreskrevet. Til ham have bemeldte Bestyrelser at henvende sig om Raad og Veiledning med Hensyn til Udførelsen af de foreskrevne Arbejder, ligesom de ogsaa hos ham maae søge Underretning om de fornødne Forholdsregler, naar ikke paaregnede Dæmpningsarbejder paa Grund af særlige Omstændigheder blive nødvendige. Paa en almindelig Inspektionsreise hvert Efteraar, naar Dæmpningsarbejderne skulde være tilendebragte, har han at undersøge, om dette paa tilfredsstillende Maade er skeet og i benægtende Fald at foranledige Manglerne afhjulpne paa vedkommende Kommunes egen Bekostning. Saavel paa den nævnte Reise som ogsaa ellers, naar Veilighed gives, maa han have Indsæende med Behandlingen af de Arealer, der ere overleverede Eierne til fremtidig Vedligeholdelse under det Offentliges Tilsyn, ligesom han ogsaa, naar ny Sandflugt opstaaer enten paa saadanne Strækninger eller paa Jorder, paa hvilke der hidtil ingen Sandflugt har været, kan foreskrive de fornødne Foranstaltninger til sammes Dæmpning og i Tilfælde af Modvillighed eller Forsømmelse fra Eiernes Side selv besørge de paabudte Arbejder udførte paa hines Bekostning. I Lighed med hvad der i saadanne Tilfælde ellers er sædvanligt, bør disse Omkostninger kunne inddrives ved Udpantning, men man har formeent, at en Bestemmelse herom mere passende vilde finde sin Plads i Udkastets § 10 end i nærværende Paragraph, hvis Gjenstand nærmest er Overklitfogdens Pligter og Rettigheder.

Da Overklitfogdens Forretninger ville blive saamange og af en saadan Beskaffenhed, at de maa kunne hellige dem hele deres Tid, maae de være aflagte saaledes, at de i denne deres Stilling have et anstændigt Udkomme og ikke behøve at søge noget andet Erhverv. I saa Henseende formenes en fra 600 til 1,000 Rd. stigende Gage at være passende; der maa derhos tilkomme dem Diæter og Befordringsgodtgjørelse paa deres Embedsreiser udenfor den Kommune, i hvilken de boe, derunder selvfølgelig ogsaa indbefattet de Reiser, som de foretage i deres Egenkab af Medlemmer af Sandflugtskommissionen.

ad § 5.

Klitfogdernes Forretninger ville omtrent blive de samme som ifølge den nugældende Lovgivning, Forordning af 19de September 1792 § 4, nemlig det umiddelbare og stadige Tilsyn med, at Sandflugten i deres Kommuner eller, saafremt der i en Kommune er ansat flere Klitfogder, i de dem underlagte Distrikter behandles paa anordningsmæssig Maade. Ifølge deres saavel som den Kommunen anviste Stilling til den i samme værende Sandflugt, maae de nærmest betragtes som kommunale Bestillingsmænd, og ligesom de derfor ansættes efter Forslag af den kommunale Bestyrelse, saaledes maae de ogsaa være at lønne af Kommunen og maae ligeledes efter bemeldte Bestyrelses Indstilling gennem Overklitfogden kunne affædiges. Da det ved den i Udkastets § 1 indeholdte Bestemmelse om deres Ansættelse er forudsat, at Klitfogdebestillingen ikke længer skal være noget Ombud, da de derfor maae antages at ville blive bedre aflagte end hidtil og da en strengere Kontrol, nemlig ikke alene af Overklitfogden, men ogsaa af den kommunale Bestyrelse vil kunne føres med dem, end det for Tiden er muligt, da de alene ere de ofte fjernboende Sandflugtskommissairer underkastede, tør det forventes, at disse Stillinger for Fremtiden ville blive af mere Betydning og til større Gavn, end hidtil har været Tilfældet.

ad § 6.

Det maa berøve paa vedkommende Amtsråd og kommunale Bestyrelse selv, hvorvidt de ville tilstaae deres Repræsentanter i Sandflugtskommissionen nogen Godtgjørelse; indrommes en saadan, maa den selvfølgelig, saavel som Diæter og Befordringsgodtgjørelse, hvilke ialtfald det af Amtsrådet valgte Medlem formentlig maa have Fordring paa, udredes henholdsvis af Amtet og Kommunen.

ad § 7.

De i Loven af 30te Decbr. 1858 ommeldte Overlandvæsenskommissioner ville formentlig passende kunne danne Appellinstansen for Sandflugtskommissionernes Afgjørelser. Ligesom Amtmanden, der i Reglen vil være Over-